

100 éve született Simon Miklós professzor

100 years anniversary of professor Miklós Simon's birth

Simon Miklós professzorra, a magyar és az európai bőrgyógyászat kimagasló egyéniségére, a Szegedi Tudományegyetem Bőrgyógyászati és Allergológiai Klinika egykori tanszékvezetőjére emlékezünk születésének 100. évfordulóján.

Simon Miklós 1916. május 11-én született Nagyrőczen, erdélyi családból. Középkorait Sárospatakon és a miskolci Humán Gimnáziumban végezte, orvosi diplomát a debreceni Tisza István Egyetemen szerzett. 1965 és 1986 között a szegedi Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem Bőrklínikájának tanszékvezető professzora, majd 2007-ben bekövetkezett haláláig professzor emeritusa volt.

Tudományos munkáját korán kezdte, fiatal gyakornokként egy díjnyertes pályamunkájában két, addig ismeretlen gégeizmot írt le. A világirodalomban első volt, aki a lupus miliaris disseminatus a valódi bőr tbc-s kórfarmáktól és a tuberculidektől elkülönítette. Szegedi kinevezése idején egy olyan, még senki által nem közölt testvérpárt írt le, akiknek a betegsége a porphyria hepato-erythropoetika volt, mely a porphyria cutanea tardától több vonatkozásban elkülöníthető önálló porphyriás megbetegedés. Riehl-lel elsőként alkalmazta a griseofulvint a dermatofitonok gyógykezelésére. Ugyancsak elsőként írta le a PAS és a benzotriazol fényvédő hatását. Hazánkban Simon professzor honosította meg a pikkelysömör és más bőrbetegségek gyógyítására a PUVA-kezelést. Munkatársaival a világon elsőnek neki sikerült immunológiai in vitro módszerrel a sarcoidosist a tuberkulózis valamennyi formájától elkülöníteni. Simon professzor visszaemlékezéseiben legnagyobb büszkeséggel orvosi munkájára, gyógyult betegeire tekintett vissza. A kezdő orvosokat azzal indította el az orvosi pályán, hogy „minden beteget úgy gyógyíts, mintha az édesanyád lenne”. Ezt a mentalitást igyekszünk munkatársainkkal azóta is betartani – ezzel is fejet hajtva előtte.

A professzor úr szíven viselte a jövő orvosainak nevelését: a medikusoktatásból szinte az utolsó pillanatig nagy lelkesedéssel vette ki részét.

Munkásságát széles körű hazai és több nemzetközi elismerés övezte: NSZK „Szolgálat Érdemrend Nagykeresztje” illetve a „Herxheimer-Díj”, 17 külföldi dermatológiai társaság tiszteletbeli vagy levelező tagja, több kül- és belöldi bőrgyógyászati szaklap szerkesztő bizottságának tagja volt.

Simon professzor igazi iskolateremtő személyiség, tanítványai közül 7-en nyertek professzori kinevezést, közülük 4-en tanszékvezető egyetemi tanárok lettek. Személyes kapcsolatai révén 18 munkatársát tudta külföldi tanulmányútra küldeni.

Egyéniségét áthatotta a hivatástudat, a következetesség, a kitartás, a türelem és a megfontoltság. Munkatársaitól megkövetelte a pontos, precíz munkavégzést. Szigorúsága ugyanannyi kedvességgel is párosult. Magyarságtudatához nem fért kétség; segítette a határon túl élő honfitársainkat, főként az erdélyieket.

Simon Miklós professzor valamennyiünk mestere volt. Tudását, tapasztalatát önzetlenül, jó szívvel osztotta meg tanítványaival, kollegáival. Maga körül nemzetközi szintű dermatológiai iskolát hozott létre. A Széchenyi-díjas egyetemi tanár, klinikánk volt igazgatója, Szeged díszpolgára követendő példát hagyott ránk, tanítványaira és az utókorra. Köszönettel tartozik a Bőrklínika nagy családjának Mesterének mindazért, amit Tőle tanulhattunk; hogy a pályát, a tudományos tevékenységet megszerettette velünk, és hogy a betegek iránti alázatra nevelt. Emléke bennünk él.

Dobozy Attila

Kemény Lajos

*„Homo sum, humani nihil a me alienum puto.”
(Terentius)*